

Jerzy Kmiecński, Tadeusz J. Horbacz

Wólka Łasiecka, gm. Bolimów, woj.
skierniewickie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 10, 73

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WOLKA ŁASIECKA, gm. Bolimów
woj. skierniewickie
Stanowisko 3

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził doc.dr Jerzy Kmieciński. Autor sprawozdania - mgr Tadeusz J. Horbacz. Finansował Zarząd Autostrad w Warszawie. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest na niewielkim wyniesieniu terenu w zachodniej części wsi Wólka Łasiecka, na polu W. Michalskiego, w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowań gospodarczych J. Figata. Duża ilość kamieni wydobywana z ziemi przez miejscową ludność spowodowała określenie obszaru cmentarzyska terminem "Kamionka".

Badania miały na celu bliższe rozpoznanie stanowiska w związku z prawdopodobnym naruszeniem jego obszaru w czasie prac ziemnych przy budowie odcinka autostrady Warszawa-Nieborów. Wykopy sondażowe usytuowano w odległości 20-30 m na południowy wschód od wykopu z 1961 r.

Płytką lokalizacyjną obiektów w badanej partii cmentarzyska /do 40 cm od powierzchni ziemi/, połączona z niwelacją terenu na skutek orki, wpłynęła na silne ich zniszczenie. W wykopach zaobserwowano znaczne rozproszenie materiału ceramicznego, spalonych kości oraz różnej wielkości kamieni /z obstaw, bruków /?/ nie tworzących wyraźnych skupisk. Wyeksplorowano 2 silnie zniszczone groby, datowane na IV okres epoki brązu: nr 1/76 - popielnicowy /zachowana tylko część przydennej popielnicy;/ nr 2/76 - jamowy z resztkami stosu /?/, przykryty stosunkowo drobnym brukiem, odstawiony dookoła 5 przystawkami /w tym 3 małe kubki, 1 duży, fragmenty partii przydennej małego naczynia/. W wypełnisku jamy grobowej odkryto kilka dużych fragmentów naczynia o wysokości 11,5 cm z otworem w dnie. Grób zawierał małą ilość materiału kostnego.

Obiektem o niewyjaśnionej funkcji, którego jednak związek z cmentarzyskiem wydaje się być prawdopodobny, jest odkryty w pobliżu grobu nr 1/76 rodzaj bruku o kształcie elipsy /oś dłuższa na linii południowy-zachód-północny-wschód ma 23 cm, oś krótsza - 170 cm/, zbudowany z dużych kamieni: granitów, gnejsów i porfirów. Od strony północnej bruk jest szczególnie solidnie ułożony, wielowarstwowy i "opada" w kierunku południowym, gdzie kamienie zalegają na tym samym poziomie. Najwyżej ułożone kamienie wystąpiły na głębokości około 42 cm od powierzchni ziemi, a najniżej - około 1 m. Podczas zdejmowania kolejnych warstw kamieni natrafiono na 2 b. małe, niecharakterystyczne fragmenty ceramiki

Nie przewiduje się kontynuacji badań.